

[Kent Kirk]

Kim Behnke er ikke klar over, at vi også har været tilhængere af, at der skal være en politik vedrørende arbejdsmiljø. Jamen så er det da logisk, når vi har den holdning, at vi mener, at her er der behov for, at man formulerer en politik. Så har vi også en interesse i, at vi på fælles europæisk plan kan etablere en fælles miljøpolitik, og at vi kan etablere en fælles arbejdsmarkedspolitik, som sikrer, at man ikke kan udkonkurrere hinanden på grund af et dårligt miljø eller på grund af et dårligt arbejdsmiljø. Det er jo hele essensen i det, og hvis det er sådan, at Fremskridtspartiet er imod det, så siger jeg bare velbekomme. Vi er tilhængere af, at vi arbejder sammen på det her område i Europa.

Charlotte Antonsen (V):

Venstre har ikke i dag tænkt sig at diskutere så meget, hvad vi ikke får, men derimod hvad vi får som følge af komplekset Maastricht-Edinburgh. Hr. Ivar Nørgaard har så glimrende redegjort for, at Edinburgh-aftalen er juridisk bindende og dermed giver Danmark nogle undtagelser.

Venstre siger ja igen. For os er der ikke tvivl om, at Danmark er en del af Europa. Danskerne er ud over at være danske også europæere. Det har vi været i tusind år.

EF er det eneste forpligtende internationale samarbejdsforum i Europa. Det er her, Vesteuropas fælles opgaver løses, det er i EF, de grænseoverskridende opgaver kan løses.

I dagens Europa trænger især to opgaver sig på, det er opgaver, der begge fordrer et forpligtende internationalt samarbejde. Efter murens fald i 1989 er en stribe nye demokratier dukket op i Central- og Østeuropa, de gamle magthavere er styrtet, de folkevalgte har taget over. Det er ikke ukompliceret at gå fra kommunisme til folkestyre, det er heller ikke ukompliceret at gå fra socialisme til markedsøkonomi. De nye demokratier gennemgår en omfattende omstillingsproces. En så stor omstilling, som der er tale om her, indebærer risiko for uro. Gamle magthavere opgiver ikke frivilligt deres indflydelse og privilegier. Derfor er der uro og borgerkrige i Europa, derfor er der i øjeblikket politisk krise i Rusland.

Som europæere må vi bidrage til en fredelig og hurtig omstilling i Øst- og Centraleuropa. De nye demokratier ser hen til os i EF som

rammen om det fællesskab, der skal sikre et helt og et frit Europa. Vi har et ansvar.

En styrket europæisk ramme om en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik er den væsentligste ændring af EF, som danskerne skal tage stilling til den 18. maj. Skal EF fortsat være Europas dynamo i spørgsmålet om at sikre demokratiet? Skal vi fortsat bidrage til at sikre demokratiet også i de europæiske lande, der endnu ikke er blevet medlemmer af EF? Det mener vi i Venstre at vi skal.

Som efter Anden Verdenskrig, da EF blev dannet, er det fortsat EF's væsentligste opgave at sikre demokratiet i Europa. Murens fald i 1989 har givet denne opgave nye dimensioner. Sikring af demokrati er fortsat Fællesskabets væsentligste opgave, og i sikring af demokratiet spiller den økonomiske udvikling en afgørende rolle. Arbejdsløshed og faldende velstand skaber usikkerhed, og derfor må Det Europæiske Fællesskab også styrke indsatsen for at skabe flere arbejdspladser i Europa.

Vi skal den 18. maj tage stilling til en udbygning af EF's økonomiske samarbejde. Den overordnede økonomiske politik er grænseoverskridende, og derfor må den koordineres i EF. Det skridt, vi skal tage, er ikke så langt som oprindeligt planlagt. Edinburgh-afgørelsen betyder, at fælles mønt og fælles europæisk centralbank må vente for Danmarks vedkommende.

For at sikre økonomisk stabilitet må vi koordinere landenes overordnede økonomi. Det sker i det fælles økonomisk-monetære samarbejde. Landene må samarbejde om skabelsen af vækst i antallet af arbejdspladser. Vi skal ikke gentage eksperimentet fra 1970'erne, hvor landenes devalueringer mod hinanden blot førte til inflation og stærkt stigende arbejdsløshed. Et forbedret økonomisk samarbejde er særlig betydningsfuldt i en periode med lavkonjunktur. Samarbejde og overordnet økonomisk koordination skal forhindre nyprotektionisme og devaluering mod hinanden. En fortsættelse af samarbejdet i Den Økonomiske og Monetære Union skal fastholde den lave inflation, sikre lavere rente og dermed lægge grundlaget for øget beskæftigelse. Økonomisk krig i Europa har ingen vindere.

På det økonomiske område stiller udviklingen mod Øst os også over for nye udfordringer. EF må åbne sine markeder mod Øst. De